

SMÍCHOVSKÝ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ZPRAVODAJ

10. LEDEN 2026

Číslo 1294/ Ročník 26

**NOVOROČNÍ
BOHOSLUŽBA**

2 SPOJENÍ

NEBE A ZEMĚ

DŮVODY

**K DÍKŮVZDÁNÍ
A MODLITBĚ**

EPIŠTOLA 286
VÍRA A FITNESS

PAVEL BLÁHA
JE BŮH PRŮMĚRNÝ
SCÉNÁRISTA?

ŽALM 100

Bohoslužby.online

ONLINE PŘÍNOŠY SBORU CASD PRAHA SMÍCHOV

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9,30 hodin

Studium sobotní školy a dětské sobotní školy – vede Jaroslav Bartoš

Téma úkolu: „Důvody k díkůvzdání a modlitbě“

- Společná píseň č. 22 „Jsi moudrý a všemocný“
- Biblický text „Koloským 1,1-6“ a modlitba
- Studium probíhá ve třídách pod vedením učitelů
Daniel Šmíd, Jiří Kapouněk, Robert Heczko
- Sbírka pro potřeby misie
- Video prezentace „Pracovní soboty“
- Společná píseň č. 64 „Bud' tobě sláva“
- Modlitba

10:30 hodin

Přestávka

10:45 hodin

Bohoslužba – vede Robert Heczko

- **Přivítání, sborová oznámení**
- **Společné chvály**
„Oceán“
Žalm 9, 2-3 a 10-12 - biblický text
„Stvoř ve mně srdce čisté“
- Modlitba
- Sbírka pro potřeby sboru
- **Příběh pro děti** – Pavel Bláha
- Sborová píseň „Irská modlitba“ - Smíchovský pěvecký sbor
- **Čtení textu Bible** – *Žalm 100* – Jana Bezděkovská
- Tichá modlitba
- **Kázání – Pavel Bláha**
Téma: „Je Bůh průměrný scénárista?“
- Chvilke ke ztišení – *reprodukováná hudba*
- Společná píseň č. 183 „Jistota vzácná“
- Modlitba – Pavel Bláha
- Společná píseň č. 280 „Králi věčný, žehnej nám“ vsedě
- Soukromé tiché modlitby a rozjímání vsedě

ZA PŮVODNÍ SCENÁŘ

OSCARS

14,00 hodin

„Společně na cestě“

- **„Nová zem“** - Píseň děti
Promítání fotek – DSS, den dětí, dětská bohoslužba
- **Báseň** – Simon Kolorenč
- **Přivítání s modlitbou** – Robert Heczko
- **„Musíš dál“** – Maminky KD
Promítání fotek – sborové akce
- **Scénka** – děti
- **„Maják“** – Píseň děti
Promítání fotek – mládež, KD1
- **Slovo** – Daniel Šmíd
- **„Znovu“** – Píseň KD2
Promítání fotek – KD2
- **Slovo** – Daniel Šmíd
- **„Mou cestu v rukou máš“** – chvály, KD3
Promítání fotek – KD3
- **Rozdávání veršů** – Robert Heczko, děti
Reprodukováná hudba
- **Čtení verše pro sbor** – Robert Heczko
- **„Vím, než se vrátí“** – Smíchovský pěvecký sbor
Promítání fotek – senioři, T.O.M., Pathfinder, Petrklíč
- **Slovo** – Václav Vondrášek
- **Modlitba s požehnáním** – Václav Vondrášek, starší
- **„Ó vezmi ruku moji“** – Společná píseň č. 138

Oznámení

-Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor.

-Dnes, 10. 1., bude kázáním z Písma sloužit bratr Pavel Bláha.

-Dnes odpoledne od 14⁰⁰ hod jste zváni na
Novoroční program „Společně na cestě“ s rozdáváním novoročních veršů.

-Příští sobotu, 17. 1., se uskuteční další doprovodná bohoslužba
k 40 výročí sboru. Hostem a řečníkem bude bratr Jan Matoušek.

Kazatel v nástupní praxi v letech 2006–2008

-V sobotu za dva týdny, 24. 1., se uskuteční další doprovodná bohoslužba
k 40 výročí sboru. Hostem a řečníkem bude Stanislav Tumís.

Kazatel v nástupní praxi v letech 1995–1996

-V termínu, 7. -17. 1., probíhá 10 dní modliteb na téma „Zmocnění“
(www.sdventorion.cz/ke-stazeni/modlitebni-prednasky-2026)

-V sobotu odpoledne, 17. 1., se bude konat akce Zpívání po libeňsku III
cca od 14⁰⁰ hod v učebně.

-V neděli, 18. 1., jste zváni na první vycházku T. O. M. v roce 2026
„Z Libuše do Modřan“.

-Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry,
kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.

-Připojte se k nám v měsíci lednu a myslíme na svých
modlitbách na: budoucnost sboru.

-Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel.

V období 11. – 17. 1. 2026 oslaví narozeniny:

Hud Ivan (12.1.); Žižková Jiřina (12.1.); Kafková Dana (13.1.);
Vytačil Josef (15.1.); Hanousková Patricie (16.1.); Mervartová Hana (17.1.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

Pravidelné sborové sbírky

Účel: sbírka misie

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 11106

Účel: sbírka pro sbor

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 777

QR Platba - Misie

QR Platba - Sbor

Kazatelská epištola Smíchovským - 286. kapitola

VÍRA A FITNESS

Když se někdo věnuje sportu, dělá něco pozitivního pro své tělo. Někdo se věnuje fotbalu nebo cyklistice atd.

Já se věnuji již 20 let tréninku v posilovně. Chodím tam rád, někdy se stane, že jsem tam 5x v týdnu. Ale mým cílem není vypadat jako někdo, kdo se připravuje na soutěž, ale cítit se dobře, vypadat dobře a snížit riziko nemoci.

V posilovně budujeme tělesnou sílu. Vyžaduje to disciplínu, vytrvalost a odhodlání. Taky ve víře budujeme duchovní sílu. Bible říká, že naše tělo je chrám Ducha Svatého. Když cvičíme, neposilujeme jenom svaly, ale taky charakter: trpělivost, disciplínu, překonání bolesti.

Tak jako neposílí sval bez zátěže, neposílí víra bez zkoušek. Co je taky důležité pro sportovce? Kvalitní strava. Sportovec musí jíst kvalitně, aby rostl. Křesťan musí přijímat Boží slovo, aby rostl duchovně.

Sportovec ve fitness má plán:

-Tréninkové dny, série, opakování, cíle

Křesťan má taky svůj plán:

-Modlitba, Boží slovo, služba, vztahy

Když začneme cvičit, první výsledky se projeví po měsících tvrdé dřiny. Stejně i duchovní změny se projeví postupně.

To znamená, nepřestávejme posilovat svou víru tak, jako nepřestáváš posilovat své tělo. Budme si jistí, že Bůh jako trenér tě neopustí v poslední sérii a bude s tebou až do konce. On dává sílu tam, kde už naše nestačí.

Pečujme o své tělo i fyzicky, pohybem nebo sportem a ono se nám ve stáří odvděčí. Chci připomenout pouze jeden verš z Bible, který má spojitost s cvičením.

1 Timoteovi 4, 8

Tělesné cvičení má jistý význam, ale zbožnost má význam ve všem, protože má zaslíbení pro tento život i pro budoucí.

Samuel Ballangó

SOBOTNÍ ŠKOLA

Téma 1. čtvrtletí 2026: SPOJENÍ NEBE A ZEMĚ

Kristus v listech Filipským a Koloským

Lekce 2: Důvody k díkyvzdání a modlitbě

Základní verš:

*„Jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista.“
(Fp 1,6)*

V této lekci se budeme zabývat Pavlovými úvodními slovy díkyvdání a modlitby v listech Filipským a Koloským. Prozkoumáme, jak mohou tyto Pavlovy modlitby obohatit a posílit náš vlastní modlitební život.

I. Úvod listu Filipským

- Fp 1,3–8: Pavlova vděčnost za přátelství filipských křesťanů (neděle)
- Fp 1,9–11: Pavlova modlitba za filipské křesťany (pondělí)
- Fp 1,12–18: Uvěznění jako příležitost pro šíření evangelia (úterý)

II. Úvod listu Koloským

- Ko 1,3–8: Díkyvdání za víru, lásku a naději koloských křesťanů (středa)
- Ko 1,9–12: Pavlova modlitba za poznání Boží vůle a duchovní růst (čtvrtek)

Otázky:

- "Jak může naše láska stále „víc a více“ růst?"
- Jak se můžeme naučit důvěřovat Bohu i v těžkostech?
- Podle čeho víš, kterým směrem tě Bůh vede?"

PDF lekce: https://sobotniskola.casd.cz/lekce_PDF/aktualni/02pdf

V tomto čtvrtletí otvíráme témata sobotní školy v pořadu Bible pro dnešek – pořad HopeTV inspirován tématem lekcí sobotní školy <https://sobotniskola.casd.cz/bible-pro-dnesek/>

Studium každý pátek od 20 hodin na adrese <https://meet.google.com/pkn-hzjb-nja>

Luděk Bouška

Sobotní škola – úvod do čtvrtletí s Mílou Žaludem

Minulou sobotu 3.1.2026 jsme měli příležitost se zúčastnit **úvodu do čtvrtletí studia listů Koloským a Filipským s Mílou Žaludem**. Míla je už sice v důchodu, ale Nový zákon a Pavlovy listy má velmi rád a jako odborník na novozákonní řečtinu má velké znalosti. Mohl nám proto předávat důležité informace, které učitelům sobotní školy pomohou při přípravě na učení jednotlivých lekcí.

Setkání se zúčastnilo 22 lidí! To je více, než jsme čekali. Také někteří "neučitelé", tedy ti, kteří nevedu studium ve třídách, ale o Pavlových listech se chtěli dozvědět více. Například to, že oba dopisy byly napsány Pavlem ve vězení. Pravděpodobně Pavlovi s psaním někdo pomáhal, ale to nic nemění na autorství. Přestože byl Pavel ve vězení, tak zejména **list Filipským vede k radosti, k pozitivnímu přístupu k životu**. Obhajuje, že i neúspěch Bůh dokáže využít. Sám sebe nazývá "vězeň Ježíše Krista". Zajímavé bylo také pojednání o sborech v Kolosech i ve Filipech.

Osobně mě nejvíc oslovil rozbor hymnu o prvenství Ježíše Krista z listu Koloským 1:

On je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření, ... On předchází všechno, všechno v něm spočívá ... Plnost sama se rozhodla v něm přebývat, aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích...

Chceme i dál dělat takovéto úvody do čtvrtletí, abychom věděli, co studujeme, a poznali souvislosti. **Příští čtvrtletí se můžeme těšit na Oldřicha Svobodu**. Ten mimo jiné teď

rozebírá jednotlivé lekce na <https://sobotniskola.casd.cz/bible-pro-dnesek/>. Stojí za to si týden po týdnu poslechnout. Oldřich Svoboda začíná být uznávaným teologem s velmi širokým rozpětím znalostí. A navíc je umí předávat způsobem, který je nám laikům srozumitelný.

Luděk Bouška, vedoucí Sobotní školy

OHLEDNUTÍ ZA VÁNOČNÍ POHÁDKOU

Tak máme za sebou na Štědrý den vánoční pohádku od Divadla Múza pod názvem VÁNOČNÍ PŘÍBĚH O SNĚHOVÉ VLOČCE v našem sboru, kterou jsme pořádali ve spolupráci se sousedským spolkem Farkáš. Tím že jsme podobnou věc nikdy nepořádali, byl to tak trochu krok do tmy, ale byli jsme velmi mile překvapeni, že přišlo cca 110 diváků. Byl jsem překvapený i tím, že většinou přišli nejen tatínkové s dětmi (maminky asi uvítali trošku klidu doma), ale i mnozí senioři, kteří velmi kvitovali možnost „jít o Vánocích na pohádku“.

Pohádku jsme zarámovali do zpěvu dvou koled na začátku a na konci a bylo moc milé mít možnost se před i po pohádce ohřát horkým nealkoholickým punčem od pana souseda, řezníka Koubka. Mnozí příchozí byli mile překvapeni, jak to „u nás máme hezké“, protože v našem sboru byli poprvé, i když kolem sboru chodí už roky každý den. Mnozí z nich se mě ptali, jestli je možné přijít i na bohoslužbu.

Cílem celé akce nebylo primárně naplnit sobotní sbor, ale otevřít se místní komunitě, udělat o Vánocích radost dětem i dospělým. Kéž by náš sbor byl i do budoucna bezpečným a laskavým prostorem nejen pro naší sousedskou komunitu, ale i pro každého z nás.

Za organizační tým Vašek Vondrášek

Srdce má rozum, kterému rozum nerozumí! – dokončení z minulého týdne

Vlastimil Fürst

Osudová přitažlivost

Biblický text říká, že další etapou v budování šťastného vztahu je fáze, kdy jeden ke druhému „*přilne*“. Jeden překlad říká „*přiklání se*“. Je to doba, kdy zjišťuji, zda ten druhý v mém srdci dokáže zaplnit onu prázdnotu, kterou jsem poprvé začal pociťovat v době dospívání. Je to doba, kdy se mám ptát: „Je ten druhý člověkem, se kterým si přeji žít nejen do smrti, ale jednou, po vzkříšení, i v Božím království? Umím si představit, že bude otcem nebo matkou našich dětí? Budeme se společně doplňovat a pomáhat si na cestě životem?“

To je jen několik otázek, které si klade člověk v době, kdy se postupně „*přiklání*“ na stranu toho, kdo by se mohl stát jeho životním partnerem. Je to proces, během kterého si na sebe postupně zvykáme a překvapeně zjišťujeme, že už si neumíme představit žít jeden bez druhého.

Hledání jednoty

Třetí etapa je završením hledání životního partner

a: „...*a stanou se jedním tělem*“. Muži mají sklon chápat tato slova Bible tělesně, ženy zase spíš jen duchovně. Pravda je ale někde uprostřed.

Tělesná jednota se projeví v sexualitě, která podle tohoto textu patří jen do manželství. V této oblasti bývá obvykle zpočátku aktivnější muž. Pokud se ale naučí citlivě reagovat na touhu ženy po romantice, stane se intimita pojítkem, které dokáže podržet vztah i v době, kdy se vše nebude ubírat směrem, který si oba dva vysnili.

Protože sexualita patří podle Bible jen do manželství, měli bychom si také uvědomit, že jakékoli sexuální projevy mimo manželství člověku škodí. I ten nejbáječnější flirt nebo manželská nevěra přinese podle Boha nakonec jen problémy a starosti.

Duševní jednota se postupně začne projevovat ve vzájemné důvěře a souznění, po kterém zpočátku touží víc žena než muž. Časem ji ale dokáže ocenit i muž.

Důležitá je i duchovní jednota – společné hledání Boha. Proto Bible důrazně varuje všechny věřící před vztahem s partnerem, který nesdílí jejich víru. Vše je pak složitější. A ono to je často složité i ve vztahu, kde oba dva upřímně věří v Boha.

POMOC JEMU ROVNÁ

Vraťme se nyní k biblickému textu, který jsme již četli. Na počátku, při stvoření, Bůh prohlásil: „*Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou*“ (Genesis 2,18).

To je zvláštní vyjádření. Mojžíš tato slova napsal v době, kdy žena měla všeobecně menší „*cenu*“ než muž, který byl tehdy pánem rodiny. Pro mne je tento text jedním z důkazů toho, že Bible není kniha, kterou vymysleli a napsali lidé z vlastního popudu. Věřím, že byla napsána „*z popudu Ducha svatého*“ (2. list Petru 1,21).

Žena byla podle Bible stvořena, aby se pro muže stala rovnocenným partnerem. Není jeho služkou, není mu podřízena, nemá jen slepě poslouchat jeho příkazy. Na plánování budoucnosti rodiny se má podílet stejným dílem jako muž.

Nedávno jsem četl zajímavý výrok: „Ačkoli se máte stát jedním tělem, nikdy by se vaše osobnost neměla v tom druhém rozplynout... Muž ani žena by se neměli snažit získat ve vztahu nadvládu“ (Ellen Whiteová, 7T, str. 46.47).

Rovnocennost ve vztahu je jedním z pilířů manželského štěstí. V této souvislosti chci ještě jednou citovat Ellen Whiteovou. Ve stejné knize píše: „Na to, abyste dokázali porozumět manželským vztahům, budete potřebovat celý život... Ti, kdo uzavřou manželský svazek, vstoupí do školy, z níž do konce života nevyjdou“ (7T, str. 45).

Nebojme se náš vztah budovat na vzájemném respektu. Nebojme se druhému dát prostor k tomu, aby se mohl cítit jako rovnocenný partner. Není to vždy snadné, ale stojí to za to. Nevzdávejme se při prvním nezdaru. Nezapomínejme, že manželství je celoživotní vzdělávání.

Není ostuda přiznat si, že něčemu nerozumím. Můj táta mi občas říkával: „Srdce má rozum, kterému rozum nerozumí!“ Po téměř třiceti letech života ve spokojeném manželství musím uznat, že je to pravda. Jsou skutečnosti, které rozumem nevysvětlíme, ale srdce jim rozumí.

VÝHODA, KTEROU MAJÍ V MANŽELSTVÍ KŘESŤANÉ

Už jsem tu jednou citoval Ježíšovu radu, abychom se přihlásili do jeho školy, ve které nás bude připravovat na roli manžela nebo manželky.

Čemu se v této škole můžeme naučit? Apoštol Pavel, který byl sám svobodný, radí těm, kdo žijí v manželství: „*V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým: ženy svým mužům jako Pánu, protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil. Ale jako církev je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem podřízeny svým mužům.*

Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval, aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem; tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná. Proto i muži mají milovat své ženy jako své vlastní tělo. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe“ (Efezským 5,20).

Mnohokrát už jsem slyšel muže, kteří se odvolávali na tento text a chtěli si jím vynutit poslušnost svých žen. Tvrdili, že správná křesťanka se má svému muži podřídit. To si vysvětlovali tak, že je má poslouchat.

Takových mužů se nejprve ptám: „Miluješ svou ženu stejně, jako Ježíš miluje svou církev? Ježíš svůj vztah k církvi dokázal na kříži. Dokázal bys totéž podstoupit pro svou ženu?“

Pokud tato otázka nepomůže, pak jim ještě připomenu slova, kterými apoštol Pavel začíná: „*V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým...*“ V čem mají křesťané výhodu oproti těm, kteří Ježíše nepovažují za svého Pána a Boha? Jeden biblický princip říká, že pokud po mně Bůh něco chce, tak mi k tomu dá dostatek energie a také mne to naučí. Záleží tedy jen na mně, zda se přihlásím do jeho školy a vydržím v ní až do chvíle, kdy naše manželství na chvíli přeruší smrt jednoho z nás.

MANŽELSTVÍ NEMUSÍ KONČIT VE STEREOTYPU

Každý vztah prochází čas od času nějakou krizí. Přitom není potřeba podléhat panice. Problémy jsou přece od toho, abychom je společně řešili. Stará moudrost říká, že s každým překonaným problémem a s každou zvládnutou krizí se manželství stává pevnější a vztah důvěrnější.

V knize „...milost ve vztazích“ mne zaujal následující text: „Psycholog Robert Sternberg zjistil jednu zásadní věc, která je podložena sociologickým průzkumem. Pokud fungují zdravá, šťastná a harmonická manželství, tak bez výjimky splňují tři předpoklady, které musí být navzájem vyvážené. Svůj objev nazval manželským trojúhelníkem. Tento trojúhelník tvoří tři principy: vzájemná oddanost, intimita (schopnost sdílet důvěrnosti) a vášeň.

Pokud nefunguje první princip, bude to velmi nejistý vztah. Chybí-li intimita, manželé se časem odcizí. Když vyhasne vášeň, tak se vztah stane nudným. Můžeme celý život sdílet stejný dům, stejnou ložnici, vychovávat vlastní děti, a přitom nemusíme být jako partneři jednou bytostí. Svoji oddanost můžeme svěřovat podnikání, šéfovi či zaměstnavateli. Svoji vášeň koníčkům či domácím mazlíčkům a svoji intimitu kamarádkám a přátelům“ (citát z textu na 11. březen).

VZÁJEMNÁ ODDANOST

Do partnerského vztahu vstupuje většina z nás se sobeckými pohnutkami. Věříme, že nás partner učiní šťastnějšími. Mladí muži očekávají, že díky manželce budou mít báječný sex, kdykoliv se jim zachce. Mladé ženy se zase těší na romantický život ve dvou.

Realita nás pak může zaskočit. V době těhotenství a pak po narození prvního dítěte muž najednou zjišťuje, že se o svou manželku a její lásku musí dělit. Ženě často po svatbě chybí galantnost a pozornost, kterou ji zahrnoval její partner v době, kdy si ji namlouval...

Vzájemná oddanost nepřichází sama od sebe. Musíme se jí učit. Může růst jen tam, kde je oboustranná snaha udělat toho druhého šťastným. Projevovat se může různě.

Vzpomínám si, jak jsme jednou u mých rodičů měli na oběd švestkové knedlíky. Maminka nám je vypekovala, posypala mletým cukrem smíchaným s nastrouhaným tvarohem, a nakonec ještě zalila kysanou smetanou.

Bohunka, se kterou jsem se krátce předtím oženil, mi po obědě řekla: „Nemysli si, že ti někdy budu odpeckovávat švestkové knedlíky.“ Víte, jak to dopadlo? Myslíte, že to dokázala dodržet?

Já zase nerad umýval nádobí. Rád jsem vařil, ale umývání nádobí mi bylo přímo fyzicky odporné. Dnes s tím problém nemám. Umývám ho v takové pohodě, že jsme si zatím nemuseli koupit myčku.

Vzájemná oddanost roste jen tam, kde se pro ni rozhodnou oba dva partneři. Časem zjistí, že se díky ní mohou jeden na druhého spolehnout.

VÁŠEŇ

Co si dnešní člověk vybaví, když slyší slovo vášeň? Asi budete souhlasit s tím, že to bude něco, co má spojitost se sexem. Přitom toto slovo má trochu širší význam. Zajímavou definici nabízí Wikipedie: „*Vášeň je stupeň emoce (intenzivní, dlouhodobá emoce). Obvykle se tím míní přilnutí k předmětu vášně (člověku, myšlence, věci, popřípadě hodnotě), který velice výrazně ovlivňuje myšlení a jednání jedince. Je zdrojem energie, vytrvalosti a vůle.*“

Je zvláštní, že tato definice obsahuje termín, který Bible používá pro druhou etapu budování vztahu mezi mužem a ženou – přilnout. Být s něčím spojen tak, že si bez toho neumím představit šťastný život.

Mnoho mužů dělá v manželství tu chybu, že vášeň k manželce zamění za vášeň třeba k fotbalu, autu nebo k jiné ženě. Mnoho žen dělá v manželství tu chybu, že vášeň k manželovi vymění za vášeň

k dítěti, k pejskovi či kočičce anebo třeba k hlavnímu hrdinovi televizního seriálu.

Z vášnivého vztahu se pak časem stane nuda, která může vést ke krachu manželství.

SCHOPNOST SDÍLET DŮVĚRNOSTI

Doba, ve které žijeme, je zvláštní. Naše domácnost je plná báječných vymožeností, které nám mají šetřit čas. Čím víc takových zázraků máme, tím méně času na sebe máme. Neumíme si vážit času. Plýtváme jím tam, kde bychom měli šetřit, a šetříme jím tam, kde bychom měli plýtvat.

Vzpomínám na jednu situaci. V televizi mělo být finále fotbalové ligy mistrů. Zařídil jsem vše tak, abych se mohl dívat. Nepočítal jsem jen s tím, že manželka bude zrovna toužit po tom, abych s ní šel na večerní procházku. Neskončilo to tehdy dobře. Šťastná nebyla ona ani já.

Byla to chvíle, kdy jsem si uvědomil, že pokud chci, abychom byli oba dva spokojení a šťastní, tak spolu musíme probírat i takové „důvěrnosti“, jako je liga mistrů. Pokud se jí svěřím, jak moc se na něco těším, tak mohu počítat s tím, že mi mou radost nepřekazí.

Staré české přísloví říká: „Manželé, kteří se milují, řeknou si tisíc věcí, aniž promluví.“ Je to pravda, ale beze slov to také nejde. Slova jsou potřebná k tomu, abychom jeden o druhém věděli i to, co kromě Boha nesmí vědět už nikdo jiný. Dokonce ani rodiče nebo nejlepší kamarádi.

PRÁZDNÉ HNÍZDO

Každé manželství, i to nejlepší, prochází různými fázemi. Po svatbě jsou to líbánky, kdy je hlavním motorem vzájemná vášeň. Výsledkem je často dítě a po něm další.

Druhou fází je doba, kdy vychováváme své potomky k tomu, aby jednou dokázali přestříhnout pupeční šňůru a přilnout k

někomu, s kým si postaví své vlastní hnízdo.

Pokud svou roli zvládneme dobře, pak jednoho dne nastane okamžik, kdy je naše hnízdo najednou prázdné. Jsme zase jen dva. Mnoho párů tento okamžik nezvládne. Zapomněli na budování „manželského trojúhelníku“. Jejich vztahu chybí vzájemná oddanost, vášeň nebo spolu neumí komunikovat o důvěrnostech.

I období prázdného hnízda může být krásnou a šťastnou etapou našeho života. Můžeme mít s naším partnerem krásný, harmonický vztah. Vedle toho se o naši lásku můžeme dělit s rodiči, kteří už často potřebují naši péči i projevy naší pozornosti. Sami se také můžeme radovat z úspěchů dětí, které se stavějí na vlastní nohy. Můžeme se těšit na vnoučata, která také časem přijdou a my je pak budeme rozmazlovat stejně, jako nás v našem dětství rozmazlovali naši dědové a babičky.

STÁRNEME SPOLU

V období, kdy se naše hnízdo postupně vyprazdňuje, také začneme vnímat skutečnost, že už nejsme nejmladší. Přicházejí léta, kdy člověk složitěji hledá práci, protože pro zaměstnavatele už není perspektivní. Ozývají se různé nemoci a bolesti stárí. Člověk je častěji konfrontován se smrtí svých blízkých a najednou ztrácí pocit, že tu bude věčně.

A tak se díváme na ty, kteří jsou starší, a přemýšlíme, jak toto období zvládneme my, až nám bude o deset, dvacet nebo třicet let více. V této životní etapě dostává manželství nový rozměr – vrací nám pocit jistoty a bezpečí.

Člověk se v noci probudí, protože ho třeba bolejí záda, zajde si na WC a pak nemůže usnout. Hlavou se mu honí různé myšlenky a obavy. Pak si najednou uvědomí, že vedle něj spokojeně oddychuje partner. Lehce se jej dotkne

a ten dotyk způsobí, že po chvíli spo-
kojeně oddychuje i on.

POTŘEBA ODPUŠTĚNÍ A SMÍŘENÍ

Podívejme se ještě na jednu výhodu, kterou mají v manželství křesťané. Jsou svým Bohem vybízeni k tomu, aby se naučili odpouštět. V Bibli je nádherná rada: „*Hněváte-li se, nehřešte. Nenech te nad svým hněvem zapadnout slunce*“ (Efezským 4,26).

Ta rada je geniálně jednoduchá. Jednoduché ale není se podle ní vždy zařídit. Kde vzít sílu k tomu, abych odpustil, když je mé srdce ještě plné bolesti z toho, co mne tak zranilo?

Bůh nám nabízí svou pomoc. Proto Ježíš učí křesťany každý den vyslovovat prosbu adresovanou Bohu: „*Odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám. A nevydej nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého*“ (Matouš 6,12.13).

Odpuštění má báječnou léčivou sílu, i když odpouštím někomu, kdo ještě o mé odpuštění nestojí. Když odpouštím, nedělám to jen pro toho druhého, ale i pro sebe. Skutečné odpuštění přináší do mého nitra pokoj, radost a novou chuť do života.

Dusím-li svůj hněv, okrádám se o radost ze života, zatímco můj partner může být v pohodě. Možná ani netuší, že mi ublížil. Když se uklidním a přejde mne hněv, měl bych o tom se svým partnerem mluvit. Pokud mne miluje, dá si příště pozor, aby mi znovu nepůsobil bolest.

Ideální je, když si navzájem odpouštějí dva lidé, kteří touží po odpuštění. V takovém případě dochází také ke vzájemnému smíření.

OBNOŠENÝ MANŽEL – OPRAVIT, NEBO VYHODIT?

Jan Neruda kdysi napsal slavný fejeton „Kam s ním“. Za mého mládí to byla do-

konce povinná četba. Tehdy mne nena-
padlo, že za pár let bude mnoho lidí řešit
trochu jiný problém než vysloužilý
slamník.

Vzpomínám, jak dědeček opravoval v ku-
chyni jídelní stůl, do kterého se mi v ne-
střežené chvíli podařilo zatlouct tři
největší hřebíky, které jsem našel v jeho
dílně. Nejdřív je vytáhl, pak vyrobil
dřevěné kolíčky, které jsem mu mohl
pomáhat brousit. Natřel je lepidlem
a opatrně je kladívkem zatloukl do děr po
hřebících.

Když jsme čekali, až lepidlo zaschne,
zeptal jsem se: „Dědečku, ty nemáš
peníze na nový stůl?“ Odpověděl, že má,
a já pokračoval: „Tak proč spravujeme ten
starý? Nový by byl přece krásnější
a modernější.“

Chvilí se na mne díval, a pak řekl: „Synku,
u tohoto stolu jsem sedával se svým
dědou. Tomu se žádný nový stůl nevy-
rovná.“ A pak jsme se zase společně
věnovali další práci.

Dnes už se stoly neopravují. Spolu se
starým nábytkem se zbavujeme i své
historie a vzpomínek. Podlehli jsme tlaku
reklamy a věříme, že jen stále nové věci,
a ještě novější zážitky nám mohou přinést
štěstí.

Kdysi jsme se divili, že na západě raději
koupí nové auto, než by nechali vyměnit
otlučený blatník. Po revoluci jsme si
z Německa a Rakouska vozili domácí
spotřebiče, které „rozežraní sousedé“ ne-
chávali u kontejnerů. V Ostravě dokonce
jedna firma ve velkém dovážela starší
počítače a se solidním ziskem je pro-
dávala.

V současné době se tomu už nedivíme.
Sami jsme se naučili měnit staré za nové.
Když se nám něco pokazí, neopravujeme
to, ale raději koupíme nové. A staré
skončí na skládce odpadů.

Naučili jsme se při prvním problému a poruše měnit nejen věci, ale i přátele. Když si dovolí říct něco, co se nám nelíbí, tak je opouštíme. Nakonec se nám tento způsob myšlení vkrádá i do našich nejintimnějších vztahů v rodině. I zde máme tendenci řešit problém výměnou.

„Musím vám říct, že dnes se máme s mámou raději, než když jsme se před čtvrt stoletím brali.“ Ta slova pronesl táta na oslavě stříbrné svatby. Tehdy jsem mu moc nevěřil.

Dnes už jsem také „obnošený manžel“. Jsem rád, že mne moje žena nechce vyměnit za někoho mladšího a atraktivnějšího. Oba dva spolu stárneme a radujeme se z každého malého vítězství nad problémy, které náš vztah provázejí. V manželství je lepší trpělivě opravovat než unáhleně měnit. Dnes vím, že táta nelhal.

MANŽELSTVÍ JE JAKO PEVNOST

Lidové přísloví říká: „Manželství je jako nedobytná pevnost. Kdo je venku, chce dovnitř. Kdo je uvnitř, chce ven!“

Neznám autora tohoto přísloví. Podle všeho nežil ve šťastném vztahu, protože jinak by taková slova nemohl nikdy napsat.

Manželství, pokud je budováno na správných základech, se skutečně stává pevností. Problém je, že v době míru se nám pevnost může zdát jako něco, co je zbytečné.

Pevnost lidé docenili ve chvíli, kdy se ocitli v nebezpečí a díky silným zdem pevnosti mohli najednou znovu zažít pocit bezpečí. Kamarádka mi poslala dojemný příběh. Vypráví o tom, jak pevný může být vztah dvou lidí, kteří se rozhodli být spolu nejen v tom dobrém, ale i v tom zlém.

Bylo půl deváté, pracovní dopoledne už v plném proudu, když dorazil postarší pán, osmdesátník, k odstranění stehů

z prstu. Řekl, že spěchá, že má už na devět něco dalšího domluveno.

Viděl jsem, jak je nervózní, a řekl jsem mu, aby si sedl; věděl jsem, že se na něho sotva kdo podívá dřív než za hodinu. Díval se však pořád na hodinky, a protože jsem zrovna neměl pacienta, tak jsem se rozhodl na jeho ránu podívat. Zjistil jsem, že je dobře zhojena, a tak jsem si promluvil s jedním lékařem a obstaral si vše potřebné k odstranění stehů a převázání rány.

Zatímco jsem byl takto zaměstnán, zeptal jsem se, spěchá-li kvůli další návštěvě u jiného lékaře. Odvětil, že nikoliv, že potřebuje jít do sanatoria, aby posnídal se svou ženou. Zeptal jsem se na její zdraví. Řekl, že je tam už nějakou dobu a že má Alzheimerovu chorobu.

A jak jsme, tak povídali, otázal jsem se, vyvedlo-li by ji z rovnováhy, kdyby přišel trochu později. Opáčil, že jeho žena už dlouho neví, kdo je, a že jej už pět let nepoznává.

To mne překvapilo. Zeptal jsem se jej: „A vy tam přesto docházíte každé ráno, i když ona neví, kdo jste?“ Usmál se, poklepal mi na ruku a pravil: „Ona mne nepozná, ale já pořád vím, kdo je ona!“

Musel jsem zadržet slzy, když odcházel. Na ruce jsem měl husí kůži a říkal jsem si: „Tak takovou lásku bych chtěl v životě mít.“

KDYŽ ZŮSTANEŠ SÁM

Bible má zvláštní, radostný vzkaz pro všechny, kteří díky smrti přišli o svého životního partnera: „*Nechceme vás nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději. Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu.*

Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně,

zesnulé nepředejdeme. Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. Těmito slovy se vzájemně potěšujte“ (1. Tesaloničským 4,13–18).

Je příjemné vědět, že po smrti svého partnera nemusím zůstat sám. Bůh mne bude podírat i v té nejtěžší chvíli mého života a bude mi připomínat, že odloučení s mým drahým není napořád, ale jen na krátkou chvíli.

JE KRÁSNÉ SPOLU ŽÍT I SPOLU STÁRNOUT

S manželkou spolu žijeme už tři desetiletí. Pokud se ohlédnou na ty roky, pak vám

všem, kteří stojíte na začátku, mohu říct: Je krásné spolu žít, překonávat společně problémy. Je krásné se mít rádi.

Nebojte se manželství. Proste Boha, aby vám pomohl najít vhodného partnera. A až ho najdete a budete si jisti, že je to ten pravý, uzavřete spolu smlouvu na celý život. Není to vždy snadná cesta. Budete muset řešit i problémy, které byste neměli, kdybyste zůstali sami. Toho pozitivního a krásného je ale daleko víc než toho, na co časem rádi zapomenete.

Nebojte se manželství. Stojí za to udělat ten rozhodující krok a pak každý den ten další. Pokud vezmete Boha za svého poradce, pak váš vztah bude jednou věčně pokračovat i v Božím království.

Nebojte se manželství. Je krásné spolu žít i spolu stárnout.

ZŠ ELIJÁŠ VÁS ZVE NA ZÁPISY DO 1. TŘÍDY

21. A 22. 1. 2026

CO NAŠE ŠKOLA NABÍZÍ:

- **Křesťanské hodnoty**
- **Kvalitní výuka**
- **Laskavé prostředí**
- **Útulné třídy**
- **Osobní přístup**

www.elijas.cz

 [skola.elijas](https://www.instagram.com/skola.elijas)

Zveme Vás na setkání žen a dívek Smíchovského sboru,
otevřené diskusi a sdílení

TAJEMSTVÍ BYLINEK II

Další pokračování povídání
o tradičních českých bylinkách,
které můžeme nalézt v naší přírodě
se sestrou Monikou Kavkovou.

SOBOTA 7. 3. 2026
OD 14.00 HODIN

Oddělení služby žen Sboru Praha Smíchov
Sbor CASD Praha Smíchov, Peroutkova 2482/57, Praha 5 – Smíchov
zastávka autobusu 137 Urbanova

kontakt: Simona Tejrovská, email: simona.tejrovska@gmail.com

SDÍLENÍ A ZKUŠENOSTI

Klub zdraví CASD Smíchov

VÝZVY DNEŠKA

Ing. JARMILA KRÁLOVÁ, PhD.

Molekulární genetik

(ze starořeckého γενεά geneá – předek, původ)
**je odvětví genetiky, které zkoumá molekulární základy
dědičnosti.**

sobota 21. února 2026 od 14:00 hod.

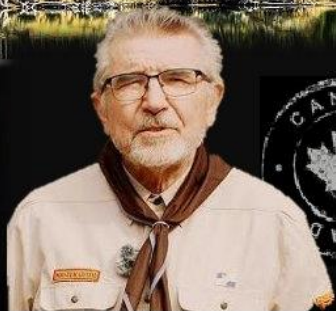
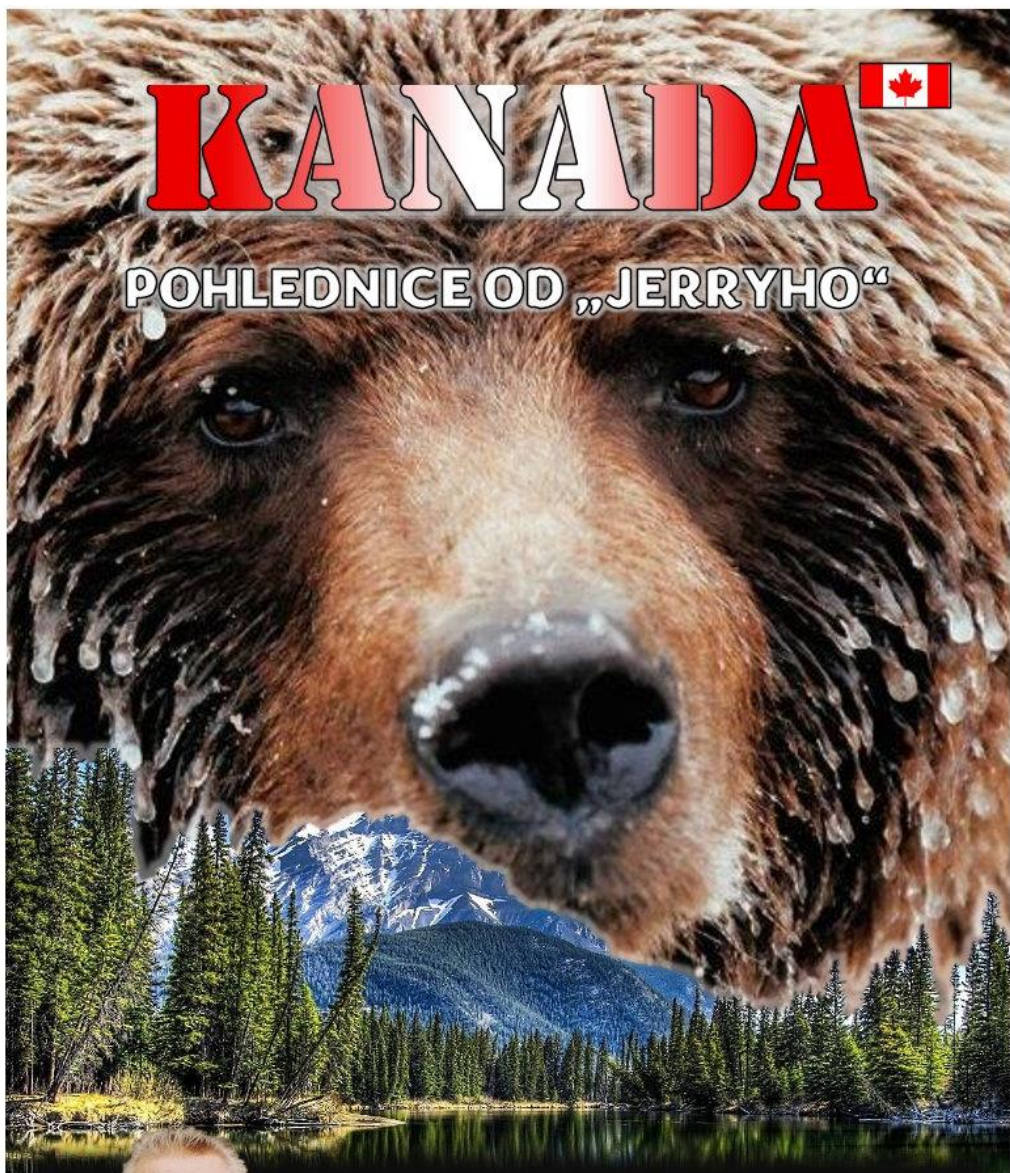
Těšíme se na vás
Tým Klubu zdraví

Sbor CASD Praha Smíchov, Peroutkova 57
Spojení: Bus č. 137 stanice Urbanova

KANADA

POHLEDNICE OD „JERRYHO“

JAROSLAV ŠLOSÁREK

Sobota 7. února 2026

od 14:00 hodin

Modlitebna CASD Praha Smíchov

Peroutkova 57, Praha 5

www.casdsmichov.cz

Zveme Vás na 24. ročník běhu v Jizerských horách 2026

Běh bratří Králů

Termín: neděle **25.1.2025, sraz v 9:30** na parkovišti Hrabětice – kaplička. Hrabětice mají sněhu dost a má ještě připadnout. Můžeme rovnou nasadit běžky a vyrazit na trasu, kterou si zvolíme.

Současně ale v této době bude na trase Jizerské padesátky probíhat přípravná akce, kde si lidé budou moct padesátku vyzkoušet nanečisto. Bude tedy v Jizerkách více lidí i na parkovištích. Proto chceme vyjet dříve, už v 9:30, abychom zaparkovali.

Prosíme všechny, kdo chtějí jet, aby nám napsali na email: kralova@img.cas.cz, budeme vás informovat o současné situaci se sněhem a s parkováním na Jizerce.

Budou trasy pro pěší, pro sváteční běžkaře i pro ty, kdo si chtějí na běžkách udělat větší radost z pohybu. Jídlo si můžeme dát na Prezidentské chatě nebo na Královce.

Sraz: Sejdeme se na „Parkoviště Hrabětice – kaplička“ v 9:30. Tedy parkoviště, kde jsme byli už vícekrát. **Parkoviště se rychle plní, přijďte včas!** V navigaci, když zadáte Hrabětice kaplička, tak vás dovede správně. Jede se tam přes Mladou Boleslav, Turnov, Jablonec nad Nisou, Jindřichov – viz odkazy: [tady](#) [odkaz na cestu autem](#). Když je mnoho sněhu, je lepší jet ne přes Jindřichov, ale Lučany. Cíl je na parkovišti [odkaz na mapu parkoviště Hrabětice-kaplička](#).

Běh Králů je nejen vzpomínkovou akcí na skvělé lidi. Je vyjádřením potřeby společenství, radosti z pohybu, z krásy přírody. Jedná se o jakousi přirozenou formu meditativní bohoslužby v chrámu přírody.

Můžeme vnímat to, co nám Bůh dal i vzal. Vzpomínáme na ty, kteří nás předešli a možná předběhli. Rychleji, než jsme čekali.

Jarda a Mirek Královi byli bratři a byli i bratry ve víře. Milovali Boha, své rodiny, a milovali i pohyb. Někteří lidé do našeho života přijdou a zanechají v něm velkou nesmazatelnou stopu. A takoví Jára i Míra byli. Obohatili nás svým životem. Za to jsme vděční jim i Bohu.

Platí o nich slova bible: **„Boj výborný jsem bojoval, běh jsem dokonal, víru jsem zachoval.“** A pro nás mohou platit slova apoštola Pavla: **„Já tedy běžím ne jako bez cíle; nemyslím, že bych již byl u cíle nebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil...“**

Zkusme pozvat i další lidi, třeba i mladší, abychom je obohatili o lásku k pohybu, zážitek krásné přírody a společenství s lidmi.

Za pořadatele: Královi, Bouškovi

DOPROVODNÁ BOHOSLUŽBA K 40. VÝROČÍ SBORU

HOST STANISLAV TUMIS

24. 1.
9:30 HODIN

MODLITEBNA CASD,
PRAHA-SMÍCHOV

PEROUTKOVA 57,
PRAHA 5

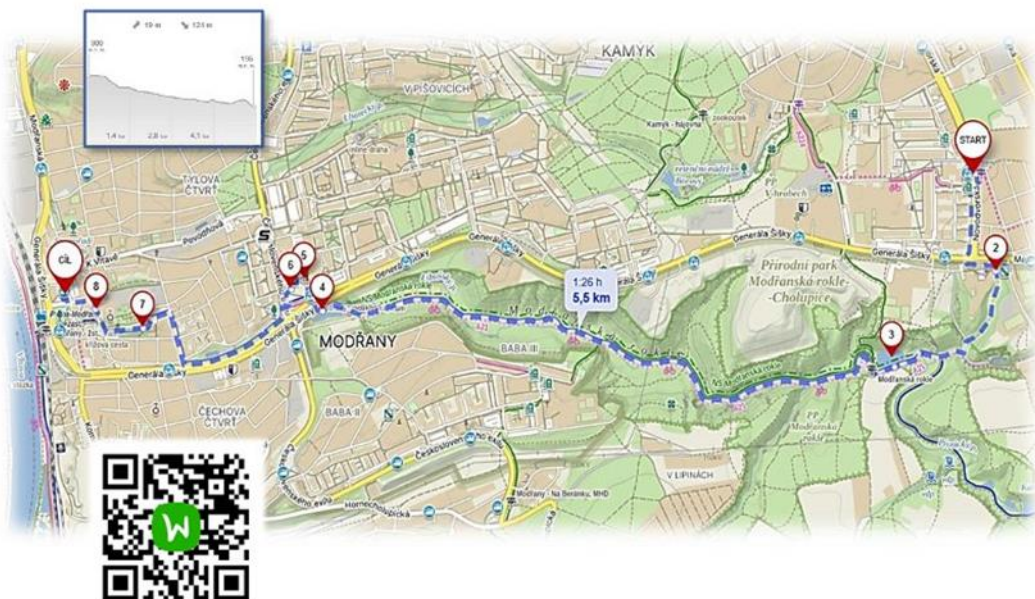
Výlet T.O.M. 18. 1. 2026

“Z Libuše do Modřan”

Sraz: konečná stanice MHD tram. č. 17 Libuš v 10:00 hod.

Trasa: Z konečné stanice MHD tram. č.17 Libuš^{start} kolem rozcestníku Praha-Libuš souběžně s ulicí Novodvorská vlevo do ulice Generála Šišky na NS Údolí studánek² poté až k CT A 21 odbočit vpravo na NS Modřanská rokle až k retenční nádrži Libušská³ dále po NS Modřanská rokle podél Libušského potoka k nádrži Lipiny⁴. Dále překonáme ulici Generála Šišky směrem k Sofijskému náměstí s možností zdolat rozhlednu Sofie a vánočního stromku^{5,6}, zpět na ulici Generála Šišky vpravo do ulice Na Havránce po modré TS⁶ ke zvonici a kostelu Nanebevzetí Panny Marie⁷ od kterého sestoupíme po schodech⁸ na Obchodní náměstí^{cil}

Spojení: 197 Smíchovské nádraží 9:31-Libuš 9:54; 215 Kačerov 9:46-Libuš 9:56

Délka trasy: cca 5,5 km

Na výlet se těší Milan

ZPÍVÁNÍ PO LIBEŇSKU

v sobotu 17. 1. 2026

**konati se bude akce po roce opět
očekávaná zpívání po libeňsku.
v hodině cca 14.00 v učebně**

**Co muzikusům chybí v oblasti uměleckého
citu a instrumentální zručnosti, to bohatě
nahradí stařeckým nadšením.**

***Těším se na veselý ryk pamětníků.
Honza Špínar***

DOPROVODNÁ BOHOSLUŽBA K 40. VÝROČÍ SBORU

HOST JAN MATOUŠEK

17. 1.
9:30 HODIN

MODLITEBNA CASD,
PRAHA-SMÍCHOV

PEROUTKOVA 57,
PRAHA 5

Králova smrt

1. KRÁLOVSKÁ 1-5; 2. KRONIK 2,16

PRINC ADONIÁŠ SE DOZVĚDĚL, ŽE JEHO OTEC, KRÁL DAVID, USTANOVIL ŠALOMOUNA KRÁLEM CELÉHO IZRAELE. JE MU JASNÉ, ŽE JEHO VLASTNÍ PLÁN NA UCHVÁCENÍ TRŮNU SELHAL. BOJÍ SE O ŽIVOT, A TAK BĚŽÍ DO SVATYNĚ A CHYTÍ SE ROHŮ OLTÁŘE, NA KTERÉM SE PŘINÁŠEJÍ OBĚTI.

NEPUSTÍM SE, DOKUD MI ŠALOMOUN NESLÍBÍ, ŽE MĚ NEZABIJE.

ŠALOMOUN SOUHLASÍ S TÍM, ŽE ADONIÁŠE UŠETŘÍ, ALE JEN POKUD PROKÁŽE, ŽE JE HODEN KRÁLOVY DŮVĚRY. ADONIÁŠ TO SLÍBÍ A JE PŘIVEDEN PŘED SVÉHO MLADÉHO NEVLASTNÍHO BRATRA.

MŮJ PANE
A KRÁLI!

ŠALOMOUN POZDĚJI DOJDE K PŘESVĚDČENÍ, ŽE ADONIÁŠ A VELITEL JOAB JSOU MU NEVĚRNÍ, A NECHÁ JE OBA POPRAVIT.

Pokračování příště